

IV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 22. November 1929).

Udvalget har i 4 Møder behandlet det ene af de til Udvalget henviste Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse.

Udvalget har i Skrivelse til Socialministeriet anmodet om en Udtalelse angaaende de i Lovforslagets Bemærkninger opførte økonomiske Beregninger. Spørgsmaalet og Ministeriets Besvarelse findes aftrykt som Bilag til nærværende Betænkning.

Udvalget er enigt i at foreslaa en Ændring i Lovforslagets § 1, 3die Linie.

Et *Flertal* (Fr. Andersen [Holbæk A.], Einer Jensen, Jønson, Holger Kristiansen, Lundberg, Nygaard, Rager og Schrøder) indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med nedenstaaende redaktionelle Ændring, idet Flertallet maa anse de i Forbindelse med Lovforslaget staaende Spørgsmaal for tilstrækkeligt oplyst.

Et *Mindretal* (Krag, J. C. A. Larsen, Søren P. Larsen, Olav Olsen og Vanggaard) finder det ikke forsvarligt, at Lovforslaget ophøjes til Lov.

I den Skrivelse fra Statens Direktorat for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, dateret 13. November 1929, som ledsager nærværende Betænkning, angives det, at „Arbejdsløsheden nu nærmer sig en Størrelse svarende til ca. Halvdelen af Tallet i 1926“.

Mindretallet finder derfor, at Arbejdsløsheden neppe nu kan siges at have en saadan kriseagtig Karakter, at der bør skrives til at skabe en ny ekstraordinær Form for Udbetaling af Støtte til arbejds-

løse, oven i Købet i en i Sammenligning med den ved Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 bortfaldne „fortsatte Hjælp“ stærkt udvidet Form, idet der i Lovforslaget ikke, saaledes som det før nævnte Lovs Vedtagelse var Tilfældet, skelnes mellem kriseramte Fag og andre, og Understøttelsen til den enkelte sættes lig den vedtægtsmæssige Understøttelse i daglig Størrelse og Dagetal.

Ikke blot indføres saaledes ved Lovforslaget paa ny „fortsat Hjælp“ i stærkt udvidet Form, hvad Ydelserne angaar, men de indtil 1. Oktober 1927 gældende lovbundne Regler om Hjælpens Størrelse, Udbetaling, Kontrol o. s. v. erstattes nu af fri Bestemmelsesret for de enkelte Kommuner, hvoraf let vil følge saa forskelligartet Tilrettelægning i disse, at fornøden Kontrol bliver i overordentlig Grad vanskeliggjort. Da Arbejdsløshedsfonden skal refundere Kommunerne to Trediedele af disses Udgifter, bør Arbejdsdirektoratet have Adgang og Pligt til at udøve Kontrol med Udbetalingen, hvilket vanskeliggøres — for ikke at sige umuliggøres —, naar Reglerne, der bringes til Anvendelse, bliver forskellige i de forskellige Kommuner.

Lovforslaget indeholder i øvrigt ingen Bestemmelser, der berettiger Arbejdsløshedsfonden til at kontrolere; heri maa Mindretallet se en væsentlig Mangel.

Man har i Erindring de mange uheldige Sider, der i de nærmeste Aar før Gennemførelsen af Lov Nr. 529 af 22. December 1921 knyttedes til Kommunernes frie Bestemmelsesret med Hensyn til Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse til